„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 15 złr. 60 c., na kwartał 3 złr. 90 c., na miesiąc 1 złr. 30 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej insercyi 30 cent.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Nr. 69. **Piątek 22. Marca 1867.** **Rok wydania 57.**

Prenumerata
na
„Gazetę Lwowską“
wraz
z Dodatkiem urzędowym
od 1. kwietnia do 30. czerwca.

Dla miejscowych . . . 3 złr.
Dla zamiejscowych . . 3 złr. 90 c.

Za inseraty od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c. drugi i trzeci raz po 5 c. prócz należytości stęplowej po 30 c. od każdego ogłoszenia.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej, (ulica Wałowa Nr. 370).

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Peszt, 21. marca. Na dzisiejszem posiedzeniu izby deputowanych toczyła się jeneralna debata nad elaboratem 67miu członków. Główny mowca Tisza przemawiał za wnioskiem mniejszości, która w elaboracie upatruje zagrożenie niezawisłości Węgier. Eötvös przemawia za wnioskiem większości, podnosząc potrzebę ubezpieczenia potęgi monarchyi i utrzymania wpływu Węgier na sprawy będące podstawą tej potęgi.

Paryż, 21. marca. Admirał Laronciére donosi z Vera Cruz z dnia 16go b. m., że wszystkie wojska francuskie już opuściły Mexyk.

Bukareszt, 21. marca. Dziś obawiano się wybuchu niepokojów. Wojsko skonsygnowane. Przeciw wielu chłopom, którzy bezprawnie żądali od izby nadania gruntów, musiano użyć siły wojskowej. Kilka osob aresztowano. Spokój przywrócony.

Konstantynopol, 21. marca. Sułtan przyjmował delegacyę z Kandyi, złożoną z 35 osób, i odpowiedział na jej przemowę w duchu przychylnym ludności chrześciańskiej.

Część urzędowa.

Dnia 1. kwietnia b. r. o godz. 10. przedpołudniem odbędzie się w Wiedniu w domu bankowym przy ulicy Singera 456 i 457 losowanie dawnego długu państwa, w myśl najwyższych patentów z 21. marca 1818 i 23. grudnia 1859.

Zaraz potem odbędzie się 25. losowanie numerów wygrywających obligacyi długu państwa pożyczki loteryjnej z r. 1854.

Z c. k. dyrekcyi długu państwa.

Część nieurzędowa.

„Neue freie Presse“ z d. 20. b. m. podaje rzekomo bardzo pewną wiadomość, powziętą od jednego ze swoich korespondentów, że tegoż dnia miał się rozpocząć wymarsz trzech brygad austryackich przeznaczonych do ustawienia na granicy tureckiej jako korpus obserwacyjny.

Na to odpowiada „Gazeta Wiedeńska“: Każdy co tylko cokolwiek obeznany jest ze sprawami wojskowemi przyzna że wiadomość ta tak w ogólności jak i w szczególności nie jest nawet prawdopodobna.

Zdaje się że „Neue freie Presse“ wiedziała o tem dobrze, okazała bowiem pewne powątpiewanie, dodając że należy oczekiwać na potwierdzenie wiadomości. Zreszta jesteśmy upoważnieni oświadczyć wyraźnie, że doniesienie rzeczonego dziennika było zupełnie bezzasadne.

Dalej pisze „Gazeta wiedeńska“: Dzienniki tutejsze wspominają o zniknięciu map wojskowych Wołoszczyzny z archiwum ministerstwa wojny i z wojskowego instytutu geograficznego. Wiadomość tę podała najprzód wychodząca w Pradze „Politik“.

Prawdą jest, że w obydwóch rzeczonych biórach poszukują pilnie mapy, która przed niejakim czasem zatraciła się. Ale nawet i w tym prawie niemożebnym wypadku, żeby mapa nie została znalezioną, bezzasadną pod każdym względem jest obawa, że tu chodzi o stratę stu tysięcy. Mapa w mowie będąca nie jest oryginałem znajdującym się w instytucie geograficznym lecz kopią z niego. Nadto jest już ukończona mapa sztychowana w 6 arkuszach, która w krótce wyjdzie. Rząd rumuński nakoniec posiada kompletną kopię tego oryginału, która z polecenia tegoż rządu została odlitografowaną i stała się zatem własnością powszechną.

Bądź co bądź zatracona kopia jest ważną, ale chociażby nawet nie została znaleziona, nie będzie to stratą tak wielką jak utrzymują dzienniki.

Przy tej sposobności wspomnieć należy, że podane w „Presse“ z d. 20. b. m. wiadomości o okolicznościach, które towarzyszyły zdjęciu mapy Wołoszczyzny są prawie całkiem mylne.

Obecność Jego Cesarskiej Wysokości Arcyksięcia Karola Ludwika w Pradze, wielkie będzie miała znaczenie pod względem wyjaśnienia stanowiska stronnictw wielkiej własności ziemskiej w Czechach. Dotąd tak zwane stronnictwo konserwatywne, kładące tak wielki nacisk na swoją lojalność, oświadczyło kilkakrotnie, iż stoi tylko w opozycyi przeciwko „obecnemu rządowi, przeciwko p. Beustowi, który idzie za osobistą swoją polityką“, którym to sposobem dobrze się zasługuje państwu i koronie.

Osobiste spotkanie się z dostojnym bratem cesarskim, który Jego cesarską Mość w razie nieobecności zawsze zastępuje, przekonało to stronnictwo tak wyraźnie i z ust tak dostojnych, iż o tem wątpić nie może, ani też przekręcać tego nie może ku celom swoim, że ostatnie akta rządu są istotnym objawem woli i postanowienia Monarchy, że niezmienną wolą Cesarza jest utrzymać w całym zakresie konstytucyę Węgrom przywróconą, i zgodnie z tą konstytucyą przyspieszyć rozwój konstytucyi w krajach z tej strony Litawy. Zapewniają też w kołach właściwych, iż przy tej sposobności Arcyksiążę bardzo trafnie odwołać się miał do pamiętnych słów, które przez Jego cesarską Mość podczas pobytu w Pradze do reprezentantów szlachty wyrzeczone zostały, iż głównem zadaniem szlachty w Austryi powinno być pośredniczenie między różnemi narodowemi stronnictwami. Z drugiej zaś strony Arcyksiążę zapewnić mógł najwyraźniej, że rząd nie tylko nie zamierza ograniczyć obecną autonomię krajów i królestw, lecz i owszem rozszerzyć ją według możności, o ile interes państwa na to pozwoli.

Na posiedzeniu izby deputowanych w Peszcie z dnia 18. b. m. oznaczono najprzód wybór komisyi petycyjnej. Następnie Emeryk Pranka złożył petycyę miasta Dana Pata, względem reluicyi obowiązków urbaryalnych, polecając takową uwadze izby.

Następnie Swiętozer Miletics złożył wniosek osnowy następującej: 1. Żeby operat deputacyi regnicolarnej wzięty był pod rozprawy. 2. Ministeryum odebrać ma polecenie proszenia Jego Cesarskiej Mości o zwołanie odroczonego sejmu Kroacyi, Slawonii i Dalmacyi, dla ustanowienia warunków ugody i dyplomu inauguralnego. 3. Ministerium starać się ma, żeby patent o uzupełnieniu armii w trójjednem królestwie suspendowany został.

Maurycy Szentkiralyi woli, żeby o tem wzmianka była w protokole, protestuje przeciwko nazwie „trójjedne królestwo“, której prawa węgierskie nie znają, która zatem nie jest wyrazem dyplomatycznym. Miletics zaś oświadczył, iż censury nie ścierpi „nullam patior censuram“, nie mogąc na prędce znaleść odpowiedniego węgierskiego słowa. — Samuel Bonis żądał, żeby wniosek według regulaminu był wydrukowany, gdyż, żeby izba mogła złączyć się z protestacyą, wypada walczyć przeciwko nazwie zaprotestowanej, co nie może nastąpić bez wydrukowania wniosku: Po czem wydrukowanie wniosku uchwalone zostało. Następnie hr. Edward wniósł, żeby ministerium prosić o złożenie projektu względem sieci dróg żelaznych. Odczytano potem wniosek odnoszący się do drogi żelaznej Kronstadzko-Wielkowarażdyńskiej, który to wniosek baron Gabriel Kemeny motywował.

Tenże baron Kemenyi wystósował pytanie do ministeryum czyli zamyśla wnieść projekt do prawa pod tym względem. Jego Ex. minister hr. Miko odpowiedział, iż ministeryum przekonane jest o ekonomicznej potrzebie tej drogi żelaznej i że nie omieszka złożyć izbie odnośny projekt do prawa. W skutek tego oświadczenia wnioski hr. Karolyi i barona Kemeny cofnięte zostały, wnioskujący bowiem wyrazili nadzieję, iż oświadczenie rządu odnosić się będzie nie tylko do drogi żelaznej siedmiogrodzkiej, lecz i do wsyystkich potrzeb kraju pod względem dróg żelaznych, co minister hr. Miko poświadczył. Nakoniec na wniosek komisyi weryfikacyjnej wybór deputowanego Goidis Pap skasowany został, z powodu brakujących formalności, a przed zamknięciem posiedzenia odczytano relacyę komisyi petycyjnej i przekazano ministeryum wszystkie załatwione petycye.

Już przed kilku tygodniami donoszono z Zagrzebia, że tamtejsze Węgrom przychylne stronnictwo przygotowuje konferencyę przywódzców wszystkich stonnictw, dla porozumienia się z powodu zmiany stosunków politycznych. Konferencyę takową odbyli d. 14. b. m. mieszkający w Zagrzebiu członkowie sejmu Mrazovic, Br. Hellenbach, Zivkovic, Prica, Sram, Weber, Suhaj i Jordan. Naradzono się poufnie jakie wypada zająć stanowisko w obec teraźniejszego politycznego położenia monarchii w ogólności a trójjednego królestwa w szczególności. Pomimo długiej debaty nie zdołano się porozumieć i zgromadzenie rozeszło się nie powziąwszy żadnej uchwały. Baron Hellenbach oświadczył zgromadzeniu, że kraj objawił już za pośrednictwem swojej reprezentacyi tak w obec monarchii jak i w obec Węgier zdania swoje w kwestyi konstytucyjnej dotąd niezałatwionej, na to jednak nie odpowiedziano jeszcze ani z Wiednia ani z Pesztu, zatem każden nowy objaw ze strony pojedyńczych, lub zbiorowo występujących członków sejmu mógłby nie odpowiadać dotychczasowym objawom sejmu zagrzebskiego a tem samem byłby bardziej szkodliwy jak pomocny sprawie ojczystej.

Doniesienia z Pesztu o konferencyach pomiędzy Jego Excelencyą prezydentem ministeryum węgierskiego a kilku znakomitościami kroackiemi do tego celu zaproszonymi są dla Kroacyi bardzo pomyślne. Korespondent „P. L.“ zapewnia, że tak pożądane przez obie strony porozumienie jest już bardzo bliskie.

Prezydent kr. siedmiogrodzkiego gubernium FML. hr. Ludwik Crenneville oddał kierownictwo gubernium wiceprezydentowi Gustawowi Groiss i d. 13. odjechał z Klausenburga.

Dnia 18. b. m. rozpoczęto, jak już wiadomo z doniesień telegraficznych w parlamencie północno-niemieckim specyalne rozprawy nad rozdziałem 1go projektu do konstytucyi północno-niemieckiej „Art. 1. Terytoryum Związku składa się z państw Prus i Lauenburgu, Saksonii, Meklenburg-Schwerin, Sachsen-Weimar, Meklenburg-Strelitz, Oldenburg, Braunschweig, Sachsen-Meiningen, Sachsen-Altendurg, Sachsen-Coburg-Gotha, Anhalt, Schwarzburg-Rudolstadt, Schwarzburg-Sonderhausen, Waldeck, Reuss starszej linii, Reuss młodszej linii, Schaumburg-Lippe, Lippe, Lubeki, Bremy, Hamburga i części w. księstwa Heskiego, położonego na północ od Menu.“ Najsamprzód przemówił poseł Bockum-Dolffs za projektem, następnie poseł Kantak przeciwko projektowi, poczem w imieniu posłów polskich z W. księstwa Poznańskiego złożył do laski marszałkowskiej następującą protestacyę:

Zważywszy, że podług przedłożonego parlamentowi projektu do konstytucyi północno-niemieckie państwa zawierają „„wieczny związek ku obronie terytoryum Rzeszy i obowiązującego w jej granicach prawa, jak niemniej ku pielęgnowaniu dobrobytu niemieckiego ludu““, a tem samem tworzą z własnego popędu niemieckie państwo Związkowe na podstawie narodowej; — zważywszy; że taki projekt do konstytucyi wciela do północno-niemieckiej Rzeszy podległe koronie pruskiej, dawniej polskie części kraju, które ani do niemieckiego państwa, ani do dawnej niemieckiej Rzeszy nigdy nie należały; — zważywszy, że zasada narodowości i prawo stanowienia o sobie wymaga, aby naród, który na zasadę tę powołuje się ze względu na siebie i na swój

rozwój państwowy. i innym narodowościom toż samo przyznał prawo; — zważywszy, że w dalszej konsekwencyi nowy utwór państwowy, któryby chciał przyłączyć do swoich posiadłości jako część integralną kraje polskiego państwa, rozdartego przez polityczną zbrodnię podziału, wbrew ich woli, żadną miarą nie może się uważać za istniejący prawnie; — zważywszy, że dawnym polskim częściom kraju, do Prus dziś należącym, na mocy międzynarodowych traktatów zapewniono reprezentacyą i ornigazcyą narodową, jak niemniej instytucye ku zachowaniu ich narodowości, a że nadto, jak to uznano, wszystkie dawne polskie kraje w granicach z roku 1772, mimo ich rozdziału pomiędzy trzech monarchów, stanowią pomiędzy sobą jednolitą narodowo terytoryalną całość i dla tego polskie posiadłości Prus do innej narodowej niemieckiej Rzeszy wbrew ich woli wcielone być nie mogą (cf. ostateczny układ w Wiedniu z d. 9. czerwca 1815 Art. 1, 2 i 14; traktat pomiędzy Prusami a Rosyą z d. 3. maja 1815 Art. 1, 3, 22—28); zważywszy, że międzynarodowe traktaty ani przez którąkolwiek z stron kontrahujących, ani przez uchwałę reprezentacyi ludowej jednostronnie zniesione być nie mogą, jak to już uczestnicy traktatu z powodu dawniejszych usiłowań rozszerzenia granic niemieckiej Rzeszy przez założenie protestów uznali; (cf. okólnik kanclerza hr. Nesselrode z dnia 6. lipca 1848; memorandum francuskiego rządu z dnia 5. marca 1851 do wszystkich mocarstw, które podpisały wiedeński traktat z r. 1815; równoczesną notę lorda Cowley do prezydującego Rzeszy hr. Thun); oświadczają podpisani, powołując się na złożony przez swoich ziomków na posiedzeniu izby deputowanych z dnia 11. września 1866 roku do akt izby poselskiej protest przeciw projektowi do prawa wyborczego do północno-niemieckiej Rzeszy, i zgodnie z tymże protestem: że zamierzone na mocy przedłożonego projektu do ustawy wcielenie dawnych polskich części kraju państwa pruskiego do Rzeszy północno-niemieckiej byłoby pogwałceniem politycznych i narodowych praw Polaków, przysługujących im tak podług boskiego jak przyrodzonego prawa, jak niemniej na mocy wyraźnych traktatów państwowych, i zakładamy niniejszem uroczysty protest przeciw kompetencyi parlamentu, któremu odmawiamy prawa zrywania międzynarodowych traktatów jednostronną uchwałą i wcielenia dawnych polskich części kraju państwa pruskiego do północno-niemieckiej Rzeszy.

Berlin, 18. marca 1867.

Pilaski. Jackowski. Kantak. A. Graeve. Szułdrzyński. St. Motty. Donimirski. Dekowski. Wegner. Niegolewski. Chłapowski. Emil Czarliński.“

Na protestacyę powyższą odpowiada hr. Bismark mniej więcej w następującym sensie: Wszyscy, a zatem i posłowie z Poznańskiego wybrani jesteśmy dla ukonstytuowania północno-niemieckiego związku. Na tym fundamencie wezwano mieszkańców do wyborów, jak zaś wykazują akta, wzięli oni nadzwyczajny w tychże udział. Protest wniesiony przez poprzedniego mowcę przeciw związkowi jest widocznie protestem przeciw jedności monarchii pruskiej. Protest taki należało raczej założyć przy zaprowadzeniu konstytucyi pruskiej. Mowca nie widzi potrzeby bliższego rozbioru treści protestu, występuje tylko przeciw illuzyi, jakoby posłowie narodowości polskiej byli upoważnieni do założenia tego protestu w imieniu swych wyborców. Mieszkańcy dawnej Rzplitej polskiej, pod berłem pruskiem zostający, wdzięczni są za dobrodziejstwa cywilizacyi, jakich doznali od Prus. Dowiedli oni przywiązania swego do monarchii pruskiej tak podczas peryodycznie powtarzających się polskich rewolucyi, jak podczas wojny duńskiej i świeżo na polach bitew w Czechach. Następnie powołuje się mowca na sprawozdanie naczelnego prezesa Wielkiego Księstwa o wyborach i przytacza fakta, stwierdzone urzędownie a dotyczące agitacyi ze strony Polaków, mianowicie duchowieństwa; w wyborców polskich starano się wmówić, że chodzi tu o ich wiarę i język, że jeżeli nie będą głosowali na kandydata, zaleconego im przez księży, to nie będzie im wolno mówić, modlić się i t. d. po polsku. Z Prus zachodnich dotąd nie nadeszły szczegółowe sprawozdania, z pojedyńczych wszakże doniesień, jakie ma przed sobą, wyprowadza mowca wniosek, że i tam starano się wzniecić podobneż obawy religijne, że księża a za ich wpływem kobiety przyczyniły się tym sposobem niezmiernie do rezultatu wyborów. Świętość stanu duchownego nakazuje wnosić, iż księża wierzyli w to, co mówili swym wiernym; ale w takim razie panuje między nimi nieświadomość stosunków świeckich, o której usunięcie rząd starać się musi. W ogóle sądzi mowca, iż jeżeli posłowie polscy jakikolwiek osobny od wyborców swych otrzymali mandat, to dotyczy tenże jedynie obrony kościoła katolickiego; gdyby zaś tego okazała się potrzeba, natenczas zarówno rząd jak mowca byliby ich stanowczymi sprzymierzeńcami. W Poznańskiem i Prusach zachodnich znajduje się 300.000 katolików Niemców, których nakłoniono do głosowania na polskich kandydatów; w ogóle na 2.700.000 ludności znajduje się w obu prowincyach 1,400.000 katolików, Polaków i Niemców. Posłowie polscy nie mają przeto prawa przemawiania w imieniu całej ludności obu prowincyi, mogliby, co najwyżej, wystąpić w imieniu owych katolików w ogóle. Tu przechodzi mowca na pole przeszłości dziejowej. Zakon niemiecki nabył w sposób prawowity części polskie Prus zachodnich. Polska zdobyła je na powrót i starała się spolszczyć i zaludnić, nie w sposób, jak Niemcy to czynią, lecz ogniem, mieczem i przymusem. Mieszczanie protest przeciw temu opłacali rusztowaniem, w wyludnionych i opustoszałych wsiach osadzono polskich żołnierzy i podoficerów. Mowca nie rozumie, jak w obec podobnych faktów, podobnego gwałtu, pełnionego przez przodków, mogą się Polacy odwoływać do historyi. Pretensye Polski do Prus zachodnich trwały dopóty, dopóki Polska miała moc utrzymać je w swym ręku. Poznańskie zdobyły Prusy dwukrotnie krwawemi wojnami, posiadają je zaś równie prawowicie, jak Szląsk. Jeżeli Polacy nie uznają prawa zdobyczy orężnych — niech spojrzą na własne dzieje; Polska także powstała w drodze zaborów.

Przywrócenie Polski w granicach 1772 roku jest niemożliwe, bo na to zamało Polaków. Więcej jak 7½ miliona Polaków nie masz na całym świecie. Milion mieszka w rozproszeniu; w ogóle dawne ziemie Rzeczypospolitej liczą 24 miliony mieszkańców, zatem owe 6½ miliona Polaków żąda panowania nad 18 milionami nie-Polaków. Zachodzi kwestya, czy i te 6½ miliona pragnie polskich rządów, czy pragnie nad sobą rządów i jarzma 300.000 szlachty.

Mowca powołuje się na Galicyę i Polskę pod berłem Rosyi, radzi Polakom, aby zaniechali chęci niepokojenia Europy, Prus i własnej prowincyi przez ubieganie się za celem, który osiągnąć się nieda, w końcu wzywa ich, aby razem z chłopami polskiemi korzystali z dobrodziejstw, jakie im ofiaruje państwo pruskie, aby wzięli udział w ukonstytuowaniu północno-niemieckiego Związku.

Na zakończenie stawia mowca parlamentowi smutny przykład Polski, która, zdaniem jego, upadła dla tego, że wolność jednostki przeniosła nad dobro powszechne i bezpieczeństwo na zewnątrz. — Mowę tę przyjęła izba hucznemi oklaski; w obec sykania ze strony polskiej zagroził marszałek izby, iż osobiście przeciw posłom sykającym zię zwróci.

Po przymówieniu posła Saengera za projektem, zabierali jeszcze głos posłowie Dr. Niegolewski, Donimirski, Motty; poczem artykuł I. projektu do konstytucyi Związku północno-niemieckiego przeszedł wszystkiemi głosami przeciwko głosom polskim i głosom posłów Ahlmanna i Kruegera, z Północnego Szlezwiku. Wielkie księstwo Poznańskie i Prusy zachodnie wcielono zatem do Związku północno-niemieckiego.

„Baierische Zeitung“ zamieściła już traktat między Prusami a Bawaryą zawarty, którego treść depesze telegraficzne już doniosły. Dodać tylko jeszcze wypada iż „traktat ten dodatkowy“ do traktatu pokoju datowany jest tego samego dnia co sam traktat pokoju, t. j. 22. sierpnia 1866 roku, 26. zaś sierpnia w Berlinie ratyfikowany został. „Ożywieni duchem zawiązania w przyszłości najściślejszego związku między oboma monarchami i ich państwami“ obaj monarchowie powierzyli negocyacye pełnomocnikom swym. Hrabiemu Bismarkowi i p. Savigny ze strony pruskiej i p. von der Pfordten i hr. Bray ze strony bawarskiej; rezultatem zaś tych negocyacyi jest obecny traktat „odporno-zaczepny“, jak go artykuł I. wyraźnie nazywa.

„Norddeutsche allgemeine Zeitung“ zamieściła artykuł następujący:

Ostateczna organizacya administracyi w Szlezwiku i Holsztynie nie przyjdzie jeszcze tak rychło do skutku, gdyż poddano ją dopiero pod gruntowny rozbiór, jak to miało miejsce pod względem Hesyi, Frankfurtu i księstwa Nasauskiego. Względem wspólnych urządzeń okręgów rządowych Kassel i Wiesbaden mają się teraz odbywać narady w ministeryum stanu. Jeżeli ukonstytuowanie tych dwóch okręgów rządowych w jedną prowincyą dotąd nie nastąpiło, to jednak połączenie takowe żadnej już nie ulega wątpliwości, wszakże prezesowi Müllerowi w Kassel przyznano już tymczasowo funkcye naczelnego prezesa. Nic też nie przeszkadza zaprowadzeniu tam wspólnych prowincyonalnych instycucyi i jak mówią, robią się już przygotowania do zaprowadzania prowincyonalnych kolegiów szkolnych i kolegiów medycynalnych. Tylko co do konsystorzy nie wiadomo, czyli takowych zaprowadzenie teraz już nastąpić ma i pod tym względem dalsze jeszcze odbywają się narady.

Mówiono, iż narady parlamentu niemieckiego skończą się przed Wielkanocą bieżącego roku. „Norddeutsche allgemeine Zeutung“ sądzi, iż obrady te przeciągną się do połowy, a może i do końca maja.

Coraz częstsze stają się wiadomości o ruchach wojskowych w Rosyi. „Vaterland“ pisze o tem co następuje:

W ostatnim czasie pojawiły się w dziennikach rozliczne wiadomości o zbrojeniu i ruchach wojsk rosyjskich, które mają zostawać w związku z wypadkami na wschodzie. Nie jesteśmy w możności skonstatować o ile te wiadomości są prawdziwe, otrzymujemy jednak z Podola i Wołynia doniesienia jednozgodne o nadzwyczajnych ruchach wojskowych w tamtych stronach. Z Mielnicy pod dn. 9. b. m. donoszą nam, że pomiędzy Krzemieńcem a Starym Konstantynowem od końca lutego przechodzą ciągle znaczne oddziały, i udają się częścią do Starego Konstantynowa, częścią ku Kamieńcowi podolskiemu.

W okolicy Starego Konstantynowa ma być założony w ciągu kwietnia wielki obóz i inżynierowie rosyjscy robią już w tym celu pomiary. Zkądinąd dowiadujemy się, że na Podolu i Wołyniu zakupiono dla wojska wielkie zapasy zboża, owsa, siana i słomy, przez co ceny tych artykułów poszły w górę. Pułki strzelców „Alesopol Krzemeczny“ i „Simbirsk“, które w ostatnim czasie przybyły na Wołyń, są uzbrojone w karabiny iglicowe z fabryk belgijskich. Oficerowie rosyjscy utrzymują, że do końca maja b. r. trzecia część armii rosyjskiej będzie uzbrojona w karabiny iglicowe całkiem na sposób pruski.

Dr. Leahy, arcybiskup katolicki w Cashel w Irlandyi, jeden z najczynniejszych obrońców sprawy irlandzkiej na polu walki konstytucyjnej, wydał list pasterski, w którym mówi o powstaniu Fenian, i zapatrując się na niego z rozmaitych punktów, wydaje o niem sąd stanowczy.

Teraz, gdy wzburzenie zwolniało, mówi prałat, pogląd na wypadki zeszłego tygodnia sprawia nie tylko boleść, ale oraz i wstyd, gdy pomyślimy, że niektórzy z naszych rodaków mogli dopuścić się czynów, które jako nierozważne i bez nadziei pomyślnego skutku stoją na równi z powstaniem 1848 roku, a w wyższym jak wówczas i kiedykolwiek stopniu zdradzają brak osobistej odwagi, która od wieków była zawsze głównym rysem charakteru narodowego Irlandczyków. — Garstki ludzi napadają na stacye policyjne, wstrzymane i pobite przez kilku policyantów uciekają haniebnie — oto powstanie 1867 roku.“

Dalej okólnik wylicza gwałtowne środki i stanowczy zamiar rządu stłumić przemocą nawet najsilniejsze powstanie, wspomina o strasznym rozlewie krwi i wielkich nieszczęściach, jakieby walka taka sprowadziła na Irlandyę. W tem miejscu odzywa się arcybiskup:

„Szlachetnie jest umierać za ojczyznę, ale nieść drugim śmierć i samemu jej szukać, a przeto kraj nieszczęśliwy pogrążać w jeszcze gorszem położeniu, jest grzechem tem cięższym, im większe nieszczęścia z niego wynikają.“

Okólnik kończy się napomnieniem do obłąkanych, aby zaniechali swoich planów, i aby starali się zagoić rany ojczyzny na tej jedynej drodze, którą pozwala kościół chrześciański, na drodze prawa. „Niech każdy przyłoży rękę do dzieła i według sił swoich pracuje nad odrodzeniem Irlandyi. Kto na tem polu dopełni swojej powinności, zasłuży się ojczyznie.“

Od niejakiego czasu zupełny spokój panuje w Dublinie i na prowincyi. Rząd jednak zdaje się uważać ten spokój jako ciszę przed burzą, czego dowodzą dalsze przesyłki wojsk tak piechoty jak marynarki, a zarazem transporta dział pozycyjnych z Dublina do Limerick.

Rząd angielski przedsiębierze ciągle środki ostrożności dla zapobieżeoia powtórnemu powstaniu Fenian w Irlandyi. Lądem i wodą posełają tam wojsko. Według doniesień z Dublina sięgających do 15. b. m. panował tam spokój zupełny. Aresztowano jednego ze spiskowych, który opierał się orężem: innego zaś sami Fenianie zamordowali, podejrzywając go o zdradę.

W urzędowem mieszkaniu lorda Derby odbyło się temi dniami zebranie 243 członków konserwatywnych parlamentu. Hr. Derby przedłożył im bil reformy izbie niższej złożyć się mający, który jak mówią jednomyślnie

przyjęty został. Bliższe szczegóły bilu mają być następujące: W hrabstwach cenzus wyborczy z 50 funtów sterlingów rocznej dzierzawy zniża się do 15 funt. ster. według oszacowania podatkowego. W miasteczkach każdy właściciel domu ma prawo głosowania pod warunkiem, iż sam opłaca podatki domowe, iż przez dwa lata przedtem osiadły był w miejsce swego zaregestrowania, jako wyborca. Następnie zaprowadzone być ma tak zwane fantazyjne prawo głosowania. Prawo bowiem głosowania przyznane być ma każdemu co nie mając własnego domu posiada stopień akademicki, lub też 50 funt. sterl. w obligacyach rządowych lub 30 funtów sterl. złożone ma w kasie oszczędności i płaci 20 szelingów podatku stałego. Prawa głosowania do mieszkań przywiązanego nie ma, lecz podnajmujący mogą nabyć prawa głosowania na podstawie tak zwanego fantazyjnego cenzus. Ważny bardzo przepis jest w tem, iż kto jako właściciel domu, mieszkaniec lub w hrabstwie jako wyborca 15 funtowy jest zapisany a zarazem płaci 20 szelingów stałego podatku, ma mieć dwa głosy w jednem i tem samem miejscu. Podział okręgów wyborczych ma być taki sam jak w ostatnim projekcie p. d'Israelego, kilka miasteczek nie mających po 7000 ludności, które dotąd po dwóch członków do izby niższej wybierały, teraz tylko po jednym członku wybierać mają, inne zaś miasta i hrabstwa więcej członków jak dotąd wybierać będą i uniwersytet londyński wysełać ma reprezentanta swego do izby niższej. W przypuszczeniu, iż projekt nie o wiele zmieniony zostanie, dzienniki liberalne, a nawet „Times“ nie wahają się wystąpić przeciwko bilowi. Najwięcej ich rażą dwoiści wyborcy. Lecz „Daily Telegraph“ sądzi, iż to tylko jest pretensya od której w razie potrzeby ministeryum odstąpi.

Z Belgradu donoszą pod dn. 19. marca, iż usposobienie umysłów bardzo się tam polepszyło. Mianowicie zaś namowom ajentów francuzkich podziękować trzeba, iż rząd serbski poprzestanie na koncesyach przez Portę otomańską przyzwolonych, że ruch narodowy według możności powstrzyma i na ten rok przynajmniej załatwienia sprawy wschodniej nie rozpocznie. Pułkownik Horcesko, główny agitator w duchu narodowym i zarazem w dyplomatyczne kroki wtajemniczony, złączył się z tymi, co są zdania, iż Serbia na teraz dość osięgła i spocząć może. Komitet kierujący w Belgradzie wydał w tym duchu instrukcye komitetom w Bosnii i Bułgaryi. W departamencie spraw wewnętrznych w Belgradzie nastąpić ma pewna zmiana osób.

Kronika.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym.) Banda złodziei. Dnia 19go i 20go b. m. stawali przed kolegium 5 sędziów (prezyd. radzca sądu kraj. p. Jorkasz, oskarz. zast. prok. pań. p. Lewicki, obrońcy Dr. Blumenfeld, Dr. Gorecki, Dr. Żminkowski). Jan Karwański v. Karawański, krawiec ze Lwowa, 30 lat, stanu wolnego, już kilkakrotnie karany kryminalnie za kradzież, Jan Szymański v. Szymanowski v. Smoliński, murarz i kamieniarz z Siemianówki pod Lwowem, 53 lat, obrz. gr. kat., już 6 razy karany kryminalnie za kradzież, Helena Jaworowska v. Jabłońska v. Podolska z Rudy Krechowskiej, 27 lat, stanu wolnego, obrz. gr. kat., już 3 razy karana kryminalnie za kradzież, Rachel Porter, handlarka owoców ze Lwowa, 38 lat, wdowa, izraelitka, już 2 razy bardzo surowo ukarana za udział w kradzieży, a kilkakrotnie pociągana pod śledztwo, Jossel Ehrlich v. Kutas z Krystynopola, 19 lat, izraelita, stanu wolnego, już raz pociągany pod śledztwo, lecz uwolniony dla braku dowodów. — Szymański zeznaje, że pewnej nocy w sierpniu 1866, namówiony przez Karwańskiego i Jaworowską, i wspólnie z niemi włamał się do zamkniętego składu towarów bławatnych w Magierowie, skradł tam pieniądze i towary wartości 589 złr. To samo i Jaworowska zeznaje, Karwański zaś wypiera się chociaż jest dowiedzionem, że posiadał część rzeczy skradzionych. Od r. 1829 Szymański przepędził w areszcie śledczym i w więzieniu przeszło 20 lat. Dopiero w końcu lipca 1866 wyszedł z domu karnego u Brygitek po odbyciu 8letniej kary więzienia, a już w miesiąc potem popełnił powyższą kradzież. Złoczyńcy wyśledzeni i przytrzymani zostali we Lwowie przez p. Meidingera aktuaryusza policyjnego; Szymański miał wówczas na sobie mundur c. k. urzędnika. Znana już w sądzie Rachel Porter kupiła rzeczy skradzione i dała na zadatek 16 złr. chociaż jej powiedziano zkąd pochodzą. Wszystkiemu zaprzecza uporczywie. Sąd skazał Szymańskiego na 8 lat ciężkiego więzienia, Karwańskiego na 7 lat, Jaworowską na 6 lat, Rachelę Porter na 3 lata. Zaplątany w proces Ehrlich uwolniony został dla braku dowodów.

(Samobójstwo.) C. k. porucznik 30go batalionu strzelców nazwiskiem Nowy, przeniesiony przed kilkoma dniami z Wieliczki do Przemyśla odebrał sobie życie dnia 19go b. m. w nocy wystrzałem z pistoletu. Przyczyna tego samobójstwa jest niewiadoma.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

W I. połowie z. m. były następujące ceny zboża i innych artykułów na targach w miasteczkach:

	Husiatyn zr.	Husiatyn c.	Probużna zr.	Probużna c.	Kopeczyńce zr.	Kopeczyńce c.	Chorostków zr.	Chorostków c.	Borszczów zr.	Borszczów c.
	walutą austryacką									
Mec pszenicy	4	25	4	25	3	60	3	60	3	30
„ żyta	2	60	2	60	2	50	2	50	2	50
„ jęczmienia . . .	2	20	2	20	1	80	1	80	1	70
„ owsa	1	40	1	40	1	20	1	10	1	50
„ hreczki	3	30	3	30	2	20	2	20	3	.
„ kukurudzy . . .	3	.	3	.	2	55	2	55	2	50
„ ziemniaków . .	.	60	.	60	.	80	.	80	1	.
Cetnar siana	1	40	1	40	1	30	1	30	1	.
„ wełny . . .	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ nas. koniczu .	.	.	.	.	.	.	.	.	.	
Sąg drzewa twardego	8	50	.	.	8	.	8	.	5	.
„ „ miękkiego	.	.	.	.	.	.	.	.	4	50
Funt mięsa wołowego	.	11	.	11	.	8	.	8	.	10
Mas okowity	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.

Ostatnia poczta.

Peszt, 20. marca. Dziennik urzędowy ogłosił najwyższe rozporządzenie mianujące Gedeona Tanarkiego sekretarzem stanu w ministeryum wyznań, oraz rozporządzenie ministeryalne względem spraw drukowych.

„Hirnök“ donosi: Jego Ces. Mość polecił prymasowi i prezesowi rady ministrów ukonstytuowanie nadwornej komisyi, która nad szczegółami koronacyi naradzać się ma.

Na dzisiejszem posiedzeniu izby deputowanych byli obecni ministrowie Becke i Wüllerstorf jako goście na galeryi dla magnatów przeznaczonej. Dep. Oroszi złożył mandat dla słabości zdrowia. Na porządku dziennym był elaborat komisyi 67miu. Böszermenyi występuje przeciwko obradom nad tym elaboratem, gdyż tym sposobem naruszona będzie nieprzerwalność prawna; obrady dopiero po koronacyi nastąpić powinny.

Florencya, 19. marca. „Nazione“ pisze: Ze 493 okręgów wyborczych znane są już wybory 468 okręgów. Z tych wyborów 257 należą do stronnictwa rządowego, 173 do opozycyi, 38 wyborów są wątpliwe. Nowych deputowanych obrano 116. W kilku okręgach wyborczych obrano jednocześnie 14 tych samych deputowanych.

Bombay, 1. marca. Wicekról Indyi wschodnich postanowił uznać Afzul Chana jako Emira Kabulu. Rosyanie zawarli ośmiomiesięczne zawieszenie broni z Bucharyą i oczekują posiłków z Orenburga. Według poźniejszych doniesień Król Buchary płaci jednoroczny trybut Rosyanom i pozwala na ustawienie wojsk rosyjskich w pobliżu Buchary.

Syra, 13. marca. Riciotti Garibaldi przyjmowany został w Atenach wielkiemi demonstracyami ludu.

Vera Cruz, 5. marca. Imperyaliści zdobyli napowrót Tucalzingo.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 21. marca.

Hotel George: PP. Kamil Kaj., adwokat, z Czerniowiec.

Hotel europejski: Kozicki Mar., z Skowiatyna. — Kunaszewski Hier., z Zelibory.

Hotel Langa: Teubner Józef, c. k. kapitan, z Pesztu.

Hotel angielski: Laskowski Leon, c. k. rotmistrz, z Rzeszowa.

Hotel Krakowski: Jahn Józef, c. k. porucznik, z Łowcy.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 21. marca.

PP. Hr. Dzieduszycki Alex., do Izydorówki — Hr. Łaczyński Hen., do Dmytrowic. — Hr. Starzyński Boj., do Derewni. — Br. Kapri, do Iwania. — Bartmański Fel., do Tadania. — Czajkowski Adolf, do Bobrki. — Dwernicki Goth., do Zawala. — Horodyski Tom., do Krogulca. — Komarnicki Jan, do Magierowa. — Meysa Jan, do Rosochacza. — Piątkiewicz Lud., do Tarnopola. — Swieżawski Alex., do Ulhuwek. — Trzeciak Adam, do Wiednia. — Topolnicki Jan, do Procizny. — Turkull Fel., do Seredec. — Rodakowski Leon, c. k. przełoż. powiat., do Jaworowa. — Kwiatkowski Win., c. k. kapitan, do Strzelisk. — Nowacki Kaz., do Tejsarowa. — Hr. Schapary Władysł., c. k. pułkownik, i Kronosz Karol, c. k. major, do Brzeżan.

TEATR.

Dziś (przedstaw. polskie): **„Twardowski“**, dramat historyczny w 4 aktach przez Józefa Szujskiego, z muzyką układu Kazimierza Hoffmana. Po raz pierwszy. Na dochód p. Adolfa Linkowskiego.

Jutro (przedst. niem.): **„Joseph und seine Brüder“**, opera w 3 aktach. Na dochód p. Józefa Franziak.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 21. marca.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	321 46	+ 2 2	93 0	zach. sł.	8
2. god. po poł.	321 73	+ 5.4	76.5	„ „	6
10. god. wiecz.	323 47	+ 2 5	8 2	„ „	8

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

Kurs lwowski.

Dnia 21. marca.

		gotówka zł.	gotówka c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	w. a.	6	03	6	09
Dukat cesarski	„	6	07	6	13
Półimperyał zł. rosyjski	„	10	55	10	75
Rubel srebrny rosyjski	„	1	98	2	05
„ papierowy rosyjski	„	1	69	1	72
Talar pruski	„	1	90	1	92
Polski kurant i pięciozłotówka . . .	„	—	—	—	
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	76	63	77	38
Galicyj. „ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	80	39	81	14
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	68	63	69	38
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	69	88	70	63
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	bez kuponów	216	25	219	25
Akcye kolei lwowsko-czerniowieckiej . .		180	50	183	50

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 19. marca.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.

	pien.	towar.
7 Pożyczki narod. z procentami od stycznia do lipca po 5%	70 25	70.40
od kwiet. do października po 5%	70 25	70.40
Pożyczka w srebrze 1864 (funt szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	77 75	78.25
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki.) zwrotna w 37 latach po 5%	82 25	82 75
Metaliki po 5%	59 20	59.40
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	139.—	140.—
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów . .	138 —	139.—
Przez. do wyl. z r. 1854	76 25	76.75
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł. . . .	85 40	85 60
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł. . . .	88.50	89 —
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr. . .	78 80	79 —
Renty Como po 42 lir. aust.	18.—	18.50

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 złr.

	pien.	towar
Niższej Austryi	89.—	89 50
Czech	89.—	90.—
Węgier	71 50	72 —
Galicyi	68.25	68 75
Siedmiogrodu	68.—	68 50
Bukowiny	68.—	68 50
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7%	98 50	99 25

2. Akcye.

	pien.	towar
Banku narodowego	730.—	732.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a. . . .	183 90	184.10
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł. . . .	606.—	610.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	91.50	92.—
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1602.—	1607.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	207.80	20[illegible].—
Polud. kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	209.—	209.50
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw. . . .	140.—	141.—
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw. . . .	216 50	217.—
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	181.—	182.50
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k. . .	479.—	481.—

3. Listy zastawne.

	pien.	towar
Banku narod. w w. a. przezn. do losowania po 5% (za 100 zł.)	92.25	92.50
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	76 50	—.—
Węgier. Towar. ziemskie. po 5½%	88.—	88.25
detto (renta) po 6%	—.—	—.—
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr.	102.—	103.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	92 50	93.—
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	88.50	89.—
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł. . . .	99.50	100.—

5. Losy. (za sztukę.)

	pien.	towar
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a. . . .	129.—	129.50
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k. . .	89.—	—.—
Poż. Tryc. po 100 zł. m. k.	115.—	—.—
„ „ po 50 zł. w. a.	52.—	—.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a. . . .	26.50	27.50
Esterhazego po 40 zł. m. k.	85.—	90.—
Salma „ 40 „ „	30.50	31.50
Palfiego „ 40 „ „	25.—	26.—
Clarego „ 40 „ „	26.—	27.—
St. Genois „ 40 „ „	23.—	24.—
Windischgrätza 20 „ „	18.—	19.—
Waldsteina 20 „ „	21.50	22.50
Keglevicha „ 10 „ „	14.—	14.25
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa . . .	12.—	12.50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar
Amsterdam za 100 zł. hol	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p. n. . . .	107 75	108.—
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n. . . .	108 —	108 50
Hamburg za 100 M. B.	96 —	96 50
Londyn za 10 ft. szt.	129 —	129.50
Paryż za 100 fr.	51.30	51 40

Kurs złota.

	pien.	towar
Dukaty ces. men.	6.08½	6.09½
detto. pełnej wagi	6.08½	6.09½
Korona	—.—	—.—
20frankówka	10.32	10 33
Rosyjski imperyał	10.60	10 65
Talar związkowy	1.89½	1.90½
Srebro	126 25	126 75
Kurs korony w c. k. kasach	17 zł. 44$^{1}/_{10}$c.	

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 21 marca.

	złr.	kr.
5% Metaliki	59	—
5% pożyczka narodowa	70	—
Losy z 1860 roku	85	50
Akcye banku wiedeńskiego	730	—
„ „ kredytowego	183	90
Londyn, 10 funtów szterlingów	129	—
Srebro	126	25
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	6	08

DZIENNIK URZĘDOWY.

(497) **Edykt.** (1)

Nr. 5935. C. k. sąd krajowy lwowski Janowi Jarosiewiczowi i Maryannie Jarosiewiczowej, lub wrazie ich śmierci domniemanym spadkobiercom tychże niniejszym edyktem czyni wiadomo: że prceciw nim Felix Kiełbiński, Małgorzata z Kiełbińskich Jasińska, Stanisław Kiełbiński, Franciszka z Kiełbińskich Poręba, Józefa i Miehalina Kiełbińscy pozew o zmazanie z połowy realności Nr. $434\frac{1}{4}$ adnotacyi oświadczenia Katarzyny Jarosiewiczowej do spadku po Teodorze Jarosiewiczu dnia 30. stycznia 1867 do l. 5935 wnieśli i o pomoc sądową prosili na któren to pozew uchwałą z dnia 23. lutego 1867 do l. 5935 postępowanie ustne na dzień 8. kwietnia 1867 10. godzinę rano zarządzone zostało.

Ponieważ miejsce pobytu pozwanych jest nieznane, przeto c. k. sąd krajowy dla ich zastępstwa i na koszt i niebezpieczeństwo tychże tutejszego adwokata krajowego Dr. Goreckiego z zastępstwem adwokata krajowego Dra. Męcińskiego za kuratora ustanowił z którym wytoczony spór wedle galic. ustawy sądowej przeprowadzony będzie.

Niniejszym edyktem atoli upomina się pozwanych aby albo osobiście na tym terminie się zjawili lub też potrzebne dowody ustanowionemu kuratorowi udzielili, albo nareszcie innego obrońcę sobie wybrali i sądowi oznajmili, w ogólności ku swojej obronie potrzebne kroki poczynili, inaczej następstwa z opieszałości wynikłe sami sobie przypiszą.

Lwów, dnia 23. lutego 1867.

(501) **Kundmachung** (1)

Nr. 59641. Zur Sicherstellung der genehmigten Straßenreconstructionen im 1. et 2. Viertel der 11. Meile von der Brodyer Hauptstraße im Gebiete des Złoczower k. k. Bezirksamtes wird hiemit die Offert-Verhandlung ausgeschrieben:

Die sicherzustellenden Bau-Erfordernisse sind.

I. Für die zu reconstruirende Straßenstrecke im 1ten Viertel der 11. Meile.

	fl.	kr.
Herstellung der Brücke Nr. 74 im Fiskalpreise von	242	$57\frac{1}{2}$
„ von 48 Cur. Klafter Straßen- und Brückengeländer sammt zugehörenden Säulen im Fiskalpreise von	87	70
Herstellung von $20\frac{20\frac{1}{2}}{72}$ Cub. Klaft. Steinterassen im Fiscalpreise von	386	41
Herstellung von $255\frac{25}{72}$ Cub. Klaft. Erdaufdämmung sammt Aufgrabung im Fiscalpreise von	393	$23\frac{1}{2}$
Herstellung von $82\frac{63}{72}$ Cub. Klaft. Grundsteinlage sammt Material-Lieferung im Fiscalpreise von	1195	06
Herstellung von $37\frac{13}{72}$ Cub. Klaft. Schotterdecke sammt Materialbeischaffung im Fiscalpreise von	535	$21\frac{1}{2}$
Zusammen Erfordernisse im Fiscalpr. von	2840	$19\frac{1}{2}$

II. Für die zu reconstruirende Straßenstrecke im 2ten Viertel der 11. Meile.

	fl.	kr.
Herstellung der Brücke Nr. 77 im Fiscalpreise von	107	80
„ von $52\frac{32}{72}$ Cub. Kl. alte Fahrbahnaufgrabung im Fiscalpreise von	121	$14\frac{1}{2}$
Herstellung von $106\frac{1}{3}$ Cub. Kl. Erdaufdämmung mit Einschluß der Abgrabung im Fiscalpreise von	202	$56\frac{1}{2}$
Herstellung v. $29\frac{1}{2}$ C. Kl. Steinlage und $19\frac{2}{3}$ Cub. Klafter Schotterdecke theilweise mit altem, theilweise mit neuem Steinmateriale, im Fiscalpreise von	274	84
Herstellung von $190\frac{30}{72}$ C. Kl. Bachbettausgrabung im Fiscalpreise von	293	24
Herstellung von $30\frac{1}{2}$ Cur. Kl. Schlickzäume s. Böschungsanwürfen im Fiscalpr. von	83	$55\frac{1}{2}$
Zusammen Erfordernisse im Fiscalpr. von	1083	$14\frac{1}{2}$
In Allem die angegebenen Erfordernisse im Fiscalpreise von	3923	34

österr. Währ.

Die sonstigen allgemeinen und speciellen, namentlich mit der h. o. Verordnung vom 13. Juni 1856 Zahl 23821 allgemein kundgemachten Offertbedingungen können bei dem benannten k. k. Bezirksamte eingesehen werden.

Unternehmungslustige werden hiemit aufgefordert, ihre mit einem 10% des Fiscalpreises betragenden Vadium belegten, entweder auf beide oder blos auf eine der angeführten zwei Reconstructionsbaue lauten könnenden, jedoch das Unternehmungsobject genau bezeichnenden Offerten längstens bis 2ten April 1867 bei dem obgedachten k. k. Bezirksamte zu überreichen.

Nachträglich, und nicht vorschriftsmäßig ausgefertigte oder nicht mit dem bedungenen Vadium belegte Offerten werden nicht berücksichtigt.

Von der k. k. galiz. Statthalterei.

Lemberg, den 12. März 1867.

Obwieszczenie.

Nro. 59641. Ku zabezpieczeniu przyzwolonych robót rekonstrukcyjnych na przestrzeni 1. i 2. ćwierci 11tej mili głównego gościńca Brodzkiego w obrębie Złoczowskiego c. k. urzędu powiatowego rozpisuje się niniejszem licytacyę za pomocą ofert. Zabezpieczone być mają następujące potrzeby budownicze:

I. Ku naprawie gościńca na przestrzeni 1. ćwierci mili 11tej:

	zł.	c.
Naprawa mostu Nr. 74 w cenie fiskalnej	242	$57\frac{1}{2}$
Postawienie 48 bieżących sążni poręczy gościncowych i mostowych z przynależnemi słupami w cenie fiskalnej . . .	87	70
Sporządzenie $20\frac{20\frac{1}{2}}{72}$ sześciennych sążni teras kamiennych w cenie fiskalnej . .	386	41
Sporządzenie $255\frac{25}{72}$ sześciennych sążni nasypu ziemnego wraz z podkopaniem w cenie fiskalnej	393	$23\frac{1}{2}$
Sporządzenie $82\frac{63}{72}$ sześciennych sążni pokładu kamiennego wraz z dostarczeniem materyału w cenie fiskalnej	1195	06
Sporządzenie $37\frac{13}{72}$ sześciennych sążni nasypu szutrowego wraz z dostarczeniem materyału w cenie fiskalnej	535	$21\frac{1}{2}$
Razem potrzeby w cenie fiskalnej	2840	$19\frac{1}{2}$

II. Ku naprawie gościńca na przestrzeni 2. ćwierci mili 11tej:

	zł.	c.
Naprawa mostu Nr. 77 w cenie fiskalnej	107	80
Podkopanie $52\frac{32}{72}$ sześciennych sążni starej kolei do jazdy w cenie fiskalnej .	121	$14\frac{1}{2}$
Sporządzenie $106\frac{1}{3}$ sześciennych sążni nasypu ziemnego wraz z podkopaniem w cenie fiskalnej	202	$56\frac{1}{2}$
Sporządzenie $29\frac{1}{2}$ sześciennych sążni pokładu kamiennego i $19\frac{2}{3}$ sześciennych sążni nasypu szutrowego z użyciem po części starego po części świeżego materyału kamiennego w cenie fiskalnej	274	84
Wykopanie $190\frac{30}{72}$ sześciennych sążni łożyska potoku w cenie fiskalnej	293	24
Sporządzenie $30\frac{1}{2}$ bieżących sążni opłotek ziemnych wraz z nasypem stoku w cenie fiskalnej	83	$55\frac{1}{2}$
Razem potrzeby w cenie fiskalnej	1083	$14\frac{1}{2}$
W ogóle wymienione potrzeby w cenie fiskalnej	3923	34

w wal. austr.

Inne tak ogólne jako też osobne, mianowicie tutejszem rozporządzeniem z 13. czerwca 1856 l. 23821 powszechnie obwieszczone warunki ofertowe mogą być przejrzane w rzeczonym c. k. urzędzie powiatowym.

Pragnących objąć to przedsiębiorstwo wzywa się niniejszem, ażeby oferty swoje, zaopatrzone w wadyum wynoszące 10% ceny fiskalnej, i mogące opiewać albo na obie albo na jedną tylko z wymienionych dwóch budowli rekonstrukcyjnych, jednakże z dokładnem oznaczeniem przedmiotu przedsiębiorstwa, przedłożyli najdalej po dzień 2. kwietnia 1867 rzeczonemu c. k. urzędowi powiatowemu.

Oferty wniesione później, nie ułożone podług przepisu lub też nie zaopatrzone w oznaczone wadyum, nie będą uwzględniane.

Z c. k. galic. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 12. marca 1867.

(496) **Edykt.** (1)

Nr. 5934. C. k. sąd krajowy lwowski spadkobiercom Michała Jarosiewicza, jako to: Maryannie Jarosiewiczowej, lub w razie jej śmierci domniemanym spadkobiercom tejże niniejszym edyktem czyni wiadomo, że przeciw nim Felix Kiełbiński, Małgorzata z Kiełbińskich Jasińska, Stanisław Kiełbiński, Franciszka z Kiełbińskich Poremba, Józefa i Michalina Kiełbińscy pozew o zmazanie z połowy realności pod Nr. $434\frac{1}{4}$ adnotacyi oświadczenia Michała Jarosiewicza do spadku po Teodorze Jarosiewiczu dnia 30. stycznia 1867 do l. 5934 wnieśli i o pomoc sądową prosili, na któren to pozew uchwałą z dnia 23. lutego 1867 do l. 5934 postępowanie ustne na dzień 8. kwietnia 1867 10. godz. rano zarządzone zostało.

Ponieważ miejsce pobytu pozwanej, a względnie jej domniemanych spadkobierców jest nieznane, przeto c. k. sąd krajowy dla ich zastępstwa i na koszt i niebezpieczeństwo tychże tutejszego adwokata krajowego Dr. Goreckiego z zastępstwem adwokata krajowego Dr. Męcińskiego za kuratora ustanowił, z którym wytoczony spór wedle galic. ustawy sądowej przeprowadzony będzie.

Niniejszym edyktem atoli upomina się pozwanych, aby albo osobiście na tym terminie się zjawili, lub też potrzebne dowody ustanowionemu kuratorowi udzielili, lub nareszcie innego obrońcę sobie obrali i sądowi oznajmili, w ogólności ku swej obronie potrzebne kroki poczynili, inaczej następstwa z opieszałości wynikle sami sobie przypiszą.

Lwów, dnia 23. lutego 1867.

(477) **Obwieszczenie.** (1)

Nro. 2571. C. k. sąd obwodowy Tarnowski wzywa niniejszym edyktem w przedmiocie przydzielenia dozwolonego orzeczeniem Krakowskiej komisyi ministeryalnej wyswobodzeń gruntów z dnia 5. marca 1855 l. 1409 kapitału indemnizacyjnego w sumie 2227 złr. 35 kr. m. k. z części dóbr Zawadka scheda II. według ksiąg hipotecznych dom. 436, stron. 44, n. 6 haer. w obwodzie Tarnowskim leżących, pp. Salomei Dzierzyńskiej, Alexandra Trzecieskiego, Konstancyi Kubalskiej, Karoliny Nadechowskiej, Józefy Szlagórskiej i Jakóba Reutta własnych, wszystkich tych, którym przysłuża prawo hipoteki do rzeczonych części dóbr, by swe wierzytelności i żądania najdalej do ostatniego maja 1867 w tym c. k. sądzie pisemnie lub ustnie zgłosili.

Zgłoszenie to ma w sobie zawierać:

a) dokładne podanie imienia i nazwiska, tudzież mieszkania (liczbę domu) zgłaszającego się lub jego pełnomocnika, który pełnomocnictwo prawnemi wymogami zaopatrzone i legalizowane ma złożyć;

b) kwotę żądanej wierzytelności hipotecznej tak co do kapitału jako też co do odsetków, o ile takowe równego z kapitałem używają prawa zastawu;

c) hipoteczne oznaczenie zgłoszonej pozycyi i

d) jeżeli zgłaszający się po za obrębem okręgu tego c. k. sądu ma swe mieszkanie, oznajmienie pełnomocnika w miejscu sądu mieszkającego celem odbioru rozporządzeń sądowych, gdyż inaczej takowe zgłaszającemu się przez pocztę odsyłane zostaną, a to z tym samym skutkiem, jak gdyby mu do własnych rąk jego były oddawane.

Równocześnie oznajmia się, iż ten, któryby zgłoszenia w powyższym nie wniósł terminie, jako zgadzający się z przekazaniem swej pretensyi do kapitału indemnizacyi w miarę trafiającego go porządku seryalnego uważanym będzie, jako też, że przy postępowaniu przydzielającym słuchanym nie będzie.

Zaniedbujący terminu zgłoszenia się traci niemniej prawo czynienia jakiegokolwiek bądź zarzutu, traci prawo obrony przeciw porozumieniu się przez stawających interesentów w myśl §. 5 ces. patentu z dnia 25. września 1850 dokonanemu, przypuszczając iż wierzytelność jego w miarę jej porządku tabularnego do kapitału indemnizacyjnego przekazaną lub w myśl §. 27 ces. patentu z dnia 8. listopada 1853 na glebie zabezpieczoną została.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 28. lutego 1867.

(488) **Uwiadomienie.** (1)

Nro. 686. C. k. sąd obwodowy w Złoczowie niniejszem wiadomo czyni, że na prośbę Majera Rappaport celem zaspokojenia wekslowej pretensyi tegoż w kwocie 610 zł. w. a. z odsetkami 6% od dnia 2. września 1863 liczyć się mającemi, z kosztami sądowemi 11 zł. $25\frac{1}{2}$ cent. w. a. i kosztami egzekucyi 11 zł. 74 cent. w. a. i 8 zł. 15 cent. w. a. przeciw Chaimowi Barer wywalczonej, publiczna egzekucyjna sprzedaż sumy 1200 zł. w. a. w stanie biernym połowy realności w Złoczowie na przedmieściu Szlaki pod liczbą kons. 145 położonej, Gaik czyli Cyrulikowczyzna zwanej, dla Chaima Barera intabulowanej, w dwóch terminach, t. j. dnia 12go i 26go kwietnia 1867 o 10tej godzinie rano przy tutejszym c. k. sądzie w drodze licytacyi przedsięwziętą będzie.

Za cenę wywołania stanowi się na nominalną wartość sprzedać się mającej sumy 1200 zł. w. a.; jeżeliby przy pierwszym terminie suma ta wyżej lub za cenę wywołania kupca nie znalazła, na drugim terminie i poniżej ceny wywołania sprzedaną będzie.

Każdy chęć kupienia mający obowiązanym jest 5% ceny wywołania, t. j. kwotę 60 zł. w. a. gotowemi pieniędzmi, lub w książeczkach galic. kasy oszczędności lub w galic. listach zastawnych albo obligacyach indemnizacyjnych według ówczesnego kursu jako wadyum złożyć.

Względem przejrzenia wyciągu hipotecznego i warunków licytacyi w całej ich osnowie, odseła się chęć kupienia mających do tutejszo-sądowej registratury.

Właścicielkę hipotecznej realności Nr. 145 a względnie dłużniczkę sumy 1200 zł. sprzedać się mającej panią Kornelię Cwiklińskę z miejsca pobytu niewiadomą i wierzycieli tejże sumy, którzyby po wydaniu wyciągu hipotecznego, t. j. po 9. stycznia 1867 do tabuli weszli, zawiadamia się o niniejszej egzekucyi do rąk dla nich niniejszem postanowionego kuratora pana adwokata Warteresiewicza z zastępstwem pana adwokata Schrenzla i tymże edyktem.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Złoczów, dnia 28. lutego 1867.

(504) **Edykt.** (1)

Nro. 4517. C. k. sąd powiatowy w Janowie czyni niniejszem wiadomo, że Iwan Bereziak gospodarz z Wiszenki zmarł dnia 24. grudnia 1862 z pozostawieniem kodycylu z dnia 21. grudnia 1862.

Ponieważ sądowi miejsce pobytu Mikołaja Bereziaka podług porządku dziedziczenia z ustawy do spadkobierstwa powołanego niewiadome, wzywa się tegoż, aby się w przeciągu roku do sądu zgłosił i oświadczenie do spadku wniósł, w przeciwnym razie będzie postępowanie spadkowe z spadkobiercami, którzy się oświadczą i z ustawionym dla niego kuratorem przeprowadzone.

Janów, dnia 13. marca 1867.

(487) **Edict.** (2)

Nr. 3903. Vom k. k. Lemberger Landesgerichte wird dem Juda Erdwurm mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es habe wider denselben die k. k. Finanz-Procuratur Namens der öffentlichen Verwaltung wegen unbefugter Auswanderung hiergerichts am 21. Jänner 1867 z. Zahl 3903 eine Klage angebracht und um richterliche Hilfe gebeten, worüber mit Beschluß vom 23. Februar 1867 Zahl 3903 die mündliche Verhandlung mit dem Termine vom 8ten April 1867 — 10 Uhr Vormittags eingeleitet wurde.

Da der Aufenthaltsort des Belangten Juda Erdwurm nicht bekannt ist, so hat das k. k. Landesgericht zu dessen Vertretung und auf dessen Gefahr und Kosten den hiesigen Hrn. Landesadvocaten Dr. Natkis mit Substituirung des Hrn. Landesadvocaten Dr. Kolischer als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtssache nach der für Galizien vorgeschriebenen Gerichtsordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edict wird demnach dem Belangten erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen, oder auch einen andern Sachwalter zu wählen und diesem Landesgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem er sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben wird.

Vom k. k. Landesgerichte.

Lemberg, am 23. Februar 1867.

(482) **Edict.** (2)

Nro. 4477. Vom k. k. Lemberger Landesgerichte wird den muthmaßlichen Erben nach Ignatz Humiecki, dann den muthmaßlichen Erben des Joseph Humiecki mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es habe wider dieselben Phöbus Menkes und Ernestine Menkes wegen Erklärung, daß die im Lastenstande der Realitätsantheile Nr. 136 2/4 intabulirte Summe von 2170 fl. W. W. oder 8680 fl. pol. durch Verjährung erloschen sei und aus dem Lastenstande dieser Antheile extabulirt werde, am 23. Jänner 1867 z. Z. 4474 hiergerichts eine Klage angebracht und um richterliche Hilfe gebeten, worüber mit Beschluß vom 23. Februar 1867 Z. 4474 die mündliche Verhandlung mit dem Termine vom 8. April 1867, 10 Uhr Vormittags eingeleitet wurde.

Da der Aufenthaltsort der belangten muthmaßlichen Erben nach Ignatz und Joseph Humiecki nicht bekannt ist, so hat das k. k. Landesgericht zu deren Vertretung und auf deren Gefahr und Kosten den hiesigen Hrn. Landesadvocaten Dr. Fränkel mit Substituirung des Hrn. Landesadvocaten Dr. Rechen als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtssache nach der für Galizien vorgeschriebenen Gerichtsordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edict werden demnach die Belangten erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen, oder auch einen andern Sachwalter zu wählen und diesem Landesgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem sie sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben werden.

Vom k. k. Landesgerichte.

Lemberg, am 23. Februar 1867.

(490) **Kundmachung.** (2)

Nr. 939. Wegen Sicherstellung der für die k. k. Saline in Bochnia im Jahre 1867 erforderlichen 160 Zentner rohen, weißen Scheibenunschlittes findet am 2. April 1867 bei der k. k. Berg- und Salinen-Direction in Wieliczka eine Offertverhandlung statt.

Lieferungslustige werden hievon mit dem Beisatze in Kenntniß gesetzt, daß das Muster, nach welchem die Einlieferung zu geschehen hat, so wie die Licitationsbedingnisse in der k. k. Berg- und Salinen-Directionskanzlei zu Wieliczka und bei der k. k. Salinen-Bergverwaltung in Bochnia einzusehen sind.

Die gehörig versiegelten, von Außen mit dem Worte „Lieferungsanbot" versehenen mit dem 10%gen Vadium in Baaren oder Staats-Obligationen belegten Offerte sind am bezeichneten Tage bis längstens 12 Uhr Mittags beim Präsidium der k. k. Berg- und Salinen-Direction einzubringen.

Den hieramts nicht genügend bekannte Offerten haben dem Offerte ein amtliches Zeugniß über ihren Vermögensstand, ihre Solidität und die Eignung zur Unternehmung dieser Lieferung beizuschließen.

Nachträgliche oder solche Offerte, welche die vorstehenden Erfordernisse nicht besitzen, werden nicht berücksichtigt.

Von der k. k. Berg- und Salinen-Direction.

Wieliczka, am 16. März 1867.

(495) **Edict.** (1)

Nro. 11187. Vom k. k. Landesgerichte in Handelssachen in Lemberg wird dem, dem Aufenthalte nach unbekannten Dr. Joseph Duniecki zu Händen seines Curators Dr. Żminkowski und mittelst dieses Edictes kundgemacht, daß gegen ihn auf Grundlage des förmlichen Wechsels ddto. Lemberg den 27. Juni 1864 über 200 fl. öst. W. die Zahlungsauflage erlassen und ihm als Wechselacceptanten aufgetragen wird, die Wechselsumme von 200 fl. öst. W. sammt 6% Zinsen vom 28. September 1864, dann die Gerichtskosten von 5 fl. 50 kr. öst. W. binnen drei Tagen an die klagende Giratarin Feige Hermelin bei Vermeidung wechselrechtlicher Execution zu bezahlen.

Lemberg, am 27. Februar 1867.

(481) **Edykt.** (1)

Nro. 182. C. k. sąd krajowy Lwowski wszystkim wierzycielom, którzy na dobrach Bojaniec obwodu Żółkiewskiego pana Antoniego Artura 2ga imion Głogowskiego własność stanowiących mają wierzytelności zahipotekowane niniejszem wiadomo czyni, że za zniesione powinności poddańcze w tychże dobrach wynagrodzenie w ilości 14.612 złr. 15 kr. m. k. wymierzonem zostało.

Wzywa się przeto wszystkich, którzy na tych dobrach jakąkolwiek wierzytelność zahypotekowaną mają — ażeby albo ustnie do komisyi w tym celu w tutejszym sądzie wysadzonej, albo też pisemnie przez protokół podawczy tego sądu krajowego ze swojemi wierzytelnościami się zgłosili, a to z wyrażeniem dokładnem imienia i nazwiska, tudzież zamieszkania (numer domu) zgłaszającego się i jego pełnomocnika — jeżeli takowy występuje, który winien przedłożyć pełnomocnictwo zaopatrzone we wszelkie prawne wymogi i legalizowane, dalej z dokładnem wymienieniem wierzytelności hipotecznej, której się domaga, tak w kapitale jakoteż w procentach, o ile takowe równe mają prawo zastawu z kapitałem, tudzież z oznaczeniem pozycyi, w której wierzytelność w księdze publicznej się znajduje i jeżeli zgłaszający się zamieszkały jest po za okręgiem tutejszego sądu krajowego winien jest wymienić znajdującego się tamże pełnomocnika dla odbierania rozporządzeń sądowych — w przeciwnym bowiem razie przesłane będą pocztą do zgłaszającego się — a to z takim samym skutkiem prawnym, jak gdyby do rąk własnych doręczonemi były.

Termin zgłoszenia się upływa z 31. majem 1867.

Ktokolwiek nie zgłosi się w czasie wyżoznaczonym, nie będzie więcej słuchanym na terminie do rozprawy mającym być wyznaczonym i owszem tak uważanym będzie, jak gdyby był wyraźnie zezwolił na przekazanie swej pretensyi do kapitału wynagrodzenia według kolei naznaczonej porządkiem hipotecznym; również utraca prawo czynienia wszelkiej opozycyi i użycie wszelkich środków prawnych przeciw ugodzie, któraby interesenci stawający zawarli między sobą w myśl §. 5 patentu z dnia 25. września 1850 — jednakże tylko wtedy, jeżeli pretensya jego według porządku hipotecznego przekazaną została do kapitału wynagrodzenia, albo też stosownie do §. 27 cesarskiego patentu z dnia 8. listopada 1853 została zabezpieczoną na gruncie i ziemi.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 9. marca 1867.

(491) **Edykt.** (1)

Nro. 1659. C. k. sąd krajowy zawiadamia, iż na zaspokojenie należącej się na mocy ugody sądowej z dnia 14. sierpnia 1860 do 12829 panu Ludwikowi Hölzel, Antoniemu Zygmuntowi Hölzel, Józefowi Hölzel, Floryanowi Hölzel, Julii z Hölzlów Haller i Annie z Hölzlów Bilskiej reszty kosztów w kwocie 73 zł. 65 c. w. a. tudzież dalszych kosztów w ilości 11 zł. 8 c. w. a. przyznanych, następnie celem zaspokojenia spadkobiercom Antoniego Kwiatkowskiego należącej się wyrokiem trybunału Krakowskiego z dnia 14. marca 1844 przyznanej sumy 7000 złp. z procentem po 6% od dnia 13. marca 1855 bieżącym, tudzież kosztów sporu w kwocie 72 złot. polsk., oraz kosztów egzekucyjnych w kwocie 11 zł. 92 c. w. a., i w kwocie 22 zł. 62 c. w. a. przyznanych, odbędzie się w gmachu c. k. sądu krajowego w Krakowie egzekucyjna sprzedaż publiczna 1/4 części realności pod Nrm. 14 Gm. VI. — 18 dz. VIII. w Krakowie położonej, wedle ks. gł. Gm. VI. vol. nos. 2. pag. 246, n. 2 haer. pana Karola Kemptera własnej, na 4139 zł. 44 c. w. a. oszacowanej, po bezskutecznym upływie dwóch terminów, w trzecim terminie a mianowicie na dniu 2. maja 1867 o godzinie 10tej z rana, przy którym sprzedaż także poniżej ceny szacunkowej za jaką kolwiek sumę nastąpi.

Chęć kupienia mający złoży jako wadyum przy licytacyi sumę 414 zł. w. a. do rąk komisyi sądowej w gotówce lub w obligacyach państwa albo w listach zastawnych towarzystwa kredytowego galicyjskiego z kuponami wedle ostatniego kursu w Gazecie Lwowskiej notowanego.

Resztę warunków licytacyi, wyciąg hypoteczny i akt oszacowania można przejrzeć w registraturze sądu krajowego.

Kraków, dnia 26. lutego 1867.

(493) **Concurs.** (1)

Nro. 215-Praes. Zwei Landtafel- und Grundbuchs-Official-Stellen, eine mit dem Gehalte jährlicher 630 fl., eine mit dem Gehalte jährlicher 525 fl. öst. W. sind bei dem Czernowitzer k. k. Landesgerichte erlediget.

Bewerber um diese Stellen haben ihre Gesuche mit der Nachweisung der Befähigung binnen vier Wochen von der dritten Einschaltung dieses Aufrufes in der Landeszeitung bei dem Czernowitzer k. k. Landesgerichts-Präsidium einzubringen.

Czernowitz, am 18. März 1867.

(503) **Edict.** (1)

Nro. 18541. Vom k. k. Krakauer Landesgerichte wird der in Amerika unbekannten Ortes wohnenden Taube Münzer bekannt gemacht, es sei für sie behufs der Zustellung des Bescheides vom 10. September 1866 Z. 13784, wonach die Erben der Sara Kronengold von der durch Chaskel Eibenschütz gelegten Rechnung über die Verwaltung des Nachlasses nach Sara Kronengold und vom Erlage des Geldbetrages 73 fl. 12 kr. verständiget wurden, ein Curator ad actum in der Person des Hrn. Advocaten Dr. Zucker bestellt worden.

Krakau, am 18. Februar 1867.

(510) **Edict.** (1)

Nro. 4636. Vom k. k. Krakauer Landesgerichte wird dem Joseph Meth mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es haben wider denselben die Gebrüder Tetschel aus Biała unterm 18. März 1867 Z. 4663 das Gesuch um Erlassung einer Zahlungsauflage auf Grund des in Biała am 30. October 1863 ausgestellten, über 400 fl. öst. W. lautenden, Ende März 1864 fälligen, vom Joseph Meth acceptirten Wechsels überreicht — in Folge dessen die angesuchte Zahlungsauflage mit dem Beschluße vom Heutigen erlassen wurde.

Da der gegenwärtige Aufenthaltsort des belangten Joseph Meth unbekannt ist, so hat das k. k. Landesgericht zu Krakau zu seiner Vertretung den hiesigen Hrn. Advocaten Dr. Zucker als Curator bestellt.

Durch dieses Edict wird demnach der Belangte erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen, oder auch einen andern Sachwalter zu wählen und diesem k. k. Landesgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem er sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben wird.

Krakau, am 19. März 1867.

---

(466) **Kundmachung.**

Nro. 2989. Das Lemberger k. k. Landesgericht in Strafsachen hat kraft der ihm von Sr. k. k. Apostolischen Majestät verliehenen Amtsgewalt über den Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft im Grunde §. 16 der P. O. zu Recht erkannt:

Die in der humoristischen Zeitschrift Chochlik Nr. 3 vom 6. März 1867 enthaltene Illustration einer Wanduhr begründe die im §. 308 St. G. vorgesehene Uebertretung, ferner der Inhalt des Artikels „Protokół z 10go i 11go posiedzenia sejmu babińskiego" das im §. 300 St. G. im Einklange mit der Strafnovelle vom 17. December 1862 Art. III. vorgesehene Vergehen; es werde daher die weitere Verbreitung dieser Nr. 3 der humoristischen Zeitschrift Chochlik im Grunde §. 36 P. O. für den Umfang des ganzen österreichischen Kaiserstaates verboten. Hiedurch ist im Grunde §. 8 des Verfahrens in Preßsachen die Beschlagnahme der ganzen Auflage und die Vernichtung derselben nach Rechtskräftigkeit dieses Erkenntnisses für gerechtfertigt anzusehen.

Was hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Lemberg, am 12. März 1867.

Obwieszczenie.

Nro. 2989. C. k. sąd krajowy Lwowski w sprawach karnych na mocy nadanej sobie przez Jego c. k. Apostolską Mość władzy urzędowej, na wniosek c. k. prokuratoryi państwa wedle §fu 16go postęp. pras. orzeka:

Rycina w Nrze. 3cim humorystycznego czasopisma Chochlik z dnia 6. marca 1867, przedstawiająca zegar ścienny, zawiera w sobie istotę czynu wykroczenia z §. 308 prawa karnego w związku z nowellą karną z dnia 17. grudnia 1862 Art. III., przeto dalsze rozpowszechnienie tego N. 3. pisma humorystycznego Chochlik na mocy §. 16 post. pr. w obrębie całego państwa austryackiego zakazuje się, a tem samem w moc §. 8 post. pras. zabranie nakładu i niszczenie takowego po prawomocności niniejszego orzeczenia za usprawiedliwione uznaje się.

Co się niniejszem do powszechnej podaje wiadomości.

Lwów, dnia 12. marca 1867.

Erkenntnisse.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 2. März 1867 Z. 5154 zu Recht erkannt: Der Inhalt der in der Verlagsbuchhandlung „Mikulas & Knapp" in Karolinenthal erschienenen Brochüre: „Knižka o Jezovitech v Praze 1867" bgründet den Thatbestand des in dem §. 302 St. G. bezeichneten Vergehens gegen die öffentliche Ruhe und Ordnung, und es wird die weitere Verbreitung dieser Brochüre gemäß §. 36 des Gesetzes vom 17ten December 1862 Nr. 6 R. G. Bl. verboten. (483)

Das k. k. Landesgericht in Strafsachen zu Wien erkennt kraft der ihm von Sr. k. k. Apost. Majestät verliehenen Amtsgewalt, über Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft, daß der Inhalt der Brochüre: „Der Zerfall Oesterreichs" von einem deutschen Oesterreicher, Leipzig, Verlag von Otto Wigand 1867" das Verbrechen der Störung der öffentlichen Ruhe nach §. 65 lit. d St. G. begründe und verbindet damit nach §. 36 des Preßgesetzes das Verbot der weiteren Verbreitung dieser Brochüre.

Wien, am 15. März 1867. (484)

Der k. k. V.-Präsident: Schwarz m. p., Der k. k. Rathssecretär: Thallinger m. p.

(485) **Kundmachung.** (3)

Nr. 11893. Die k. k. böhmische Statthalterei hat sich unterm 2ten März l. J. Z. 10194 veranlaßt gefunden, aus Anlaß des Erlöschens der Rinderpest in Schlesien die in Betreff des Hornviehs eingesetzten Verkehrsbeschränkungen aufzuheben und die Ein- und Durchfuhr von Rind-, Schafvieh- und Ziegen, sowie von Rohproducten dieser Thiere gegen Beibringung der vorschriftsgemäßen Gesundheitspäße zu gestatten.

Von der k. k. Statthalterei.

Lemberg, am 9. März 1867.

Obwieszczenie.

Nr. 11893. Z powodu zgaśnięcia zarazy bydła rogatego na Szląsku postanowiło c. k. Namiestnictwo czeskie pod dniem 2. marca r. b. l. 10194 znieść zaprowadzone co do bydła rogatego ograniczenia obrotu i dozwolić tak przywóz jak i przewóz wołów, owiec i kóz, tudzież surowych płodów z tego bydła za okazaniem odpowiednich przepisów paszportów zdrowia.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 9. marca 1867.

(507) **Licitations-Ankündigung** (1)

Nr. 342. Am 28. März 1867 wird im Zwecke der Veräußerung der Kuttyer cameralherrschaftlichen Material-Erzeugnisse pro 1867, und namentlich:

a) Der Schnittmaterialien bei der Kuttyer Cameral-Brettsäge;

b) der Schnittmaterialien bei der Hryniower Cameral-Brettsäge sammt dem in Depot Kikacz bevorräthigten Floßholze, dann dem theils in den Depots unterhalb des Waldes Kaptarka, theils in Jabłonica erliegenden 22" Dachschindeln;

c) der Schnittmaterialien bei der Jaworniker Cameral-Brettsäge sammt dem in den Depotplätzen des dortigen Reviers bevorräthigten Stammholze und 22" Dachschindeln;

d) der Schnittmaterialien bei der Szeszoryer Cameral-Brettsäge;

e) des Stammholzes am Stocke in den Ausnützungsschlägen des Hryniower Reviers Suchy und Spyn, endlich

f) des Stammholzes am Stocke in den Ausnützungsschlägen des Jaworniker Reviers Kałynowaty, Kostryca und Hnilec pod Uhorskiem beim k. k. Cameral-Wirthschaftsamte in Kutty die Offertenverhandlung mit Ausschluß der mündlichen Anbote gepflogen werden.

Das Vadium beträgt:

ad a), b) und c) zu . . . 200 fl.

ad d) . . . . 50 fl. und für jeden einzelnen Ausnützungsschlag zu . . 100 fl. öst. W.

Die Offerten müssen längstens bis 12 Uhr Mittags des 28. März 1867 beim Vorsteher des Kuttyer Cameral-Wirthschaftsamtes überreicht werden.

Kutty, am 13. März 1867.

Ogłoszenie licytacyi.

Nr. 342. Dnia 28go marca 1867 odbędzie się w kancelaryi c. k. urzędu ekonomicznego w Kutach na podstawie pisemnych ofert publiczna licytacya w celu sprzedaży w roku bieżącym w tutejszym państwie kameralnym wyrobić się mających materyałów rzniętych i budulcowych, a mianowicie:

a) materyałów rzniętych z tartaku kameralnego w Kutach;

b) materyałów rzniętych z tartaku kameralnego w Hryniowie i drzewa spławnego złożonego w składzie Kikacz wraz z gontami w składach pod Kaptarką i w Jabłonicy;

c) materyałów rzniętych z tartaku Jawornickiego, oraz drzewa spławowego, jako też i gontów w składach rewiru tamtejszego złożonych;

d) materyałów rzniętych z tartaku Szeszorskiego;

e) drzewa budulcowego na pniu w zrębach Hryniowskich, Suchy i Spyń, nareszcie

f) drzewa budulcowego na pniu w zrębach rewiru Jawornickiego, Kałynowaty, Kostryca i Hnilec pod Uhorskiem.

Wadyum do ofert dołączyć się mające ustanawia się:

do *a)*, *b)* i *c)* po . . 200 zł.

do *d)* . . . . 50 „

Co się zaś tyczy drzewa budulcowego na pniu od każdego zrębu po 100 zł.

Oferty muszą być doręczone najdalej do południa 12tej godziny dnia 28. marca 1867 w ręce naczelnika c. k. urzędu ekonomicznego w Kutach.

Kuty, dnia 13. marca 1867.

(506) **E d y k t.** (1)

Nr. 2144. C. k. sąd powiatowy w Strzyżowie zawiadamia niniejszym edyktem niewiadomych sukcesorów, Pawła Sowy zmarłego w Baryczy w dniu 13. stycznia 1866 r., że dla nieobjętej masy spadkowej tegóż celem prowadzenia sporu już rozpoczętego ze Stanisławem Stec o przyznanie prawa własności do $^1/_3$ część gruntu pod l. k. 39 w Baryczy położonego i unieważnienie zapisu przez Pawła Sowę na rzecz Antoniny Domaradzkiej uczynionego, Piotr Domaradzki z Baryczy jako kurator postanowionym zostaje doręczając mu odpis uchwały tutejszej z dnia 7. listopada 1865 L. 3070. Z tym kuratorem zostanie sprawa rzeczona przeprowadzona, jeżeli wzmiankowani sukcesorowie innego pełnomocnika sobie nie obiorą i o tem sąd wcześnie niezawiadomią.

Z c. k. powiatowego sądu.

Strzyżów, dnia 17. marca 1867.

(499) **E d y k t.** (1)

Nr. 39314. C. k. sąd krajowy lwowski zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego p. Jędrzeja Mikuli, iż w celu zawiadomienia jego o tutejszo - sądowych uchwałach z dnia 3. lutego 1866 do l. 3127 i 3128 ex 1866, mocą której przez p. Dra. Ignacego Kamińskiego proszonej prenotacyi wekslowej 1300 zł. w. a. w stanie biernym bóbr Grabiera miejsca się daje — p. adwokata Dra. Hönigsmana kuratorem dla niego zamianował i temuż powyż wspomnione uchwały wręczył.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 25. sierpnia 1866.

(492) **E d y k t.** (1)

Nr. 3509. C. k. sąd krajowy krakowski niniejszem wiadomo czyni, iż celem zaspokojenia należytości wekslowej Wolfa Schönberga w ilości 4905 zł. w. a. z p. n. odbędzie się w dniach 25. kwietnia i 23. maja 1867 o godzinie 10tej rano egzekucyjna sprzedaż realności Nr. 51 dz. VIII. — 51 G. VI. w Krakowie położonej, małżonków Samuela i Berty Eibuschitzów własnej, tudzież realności Nr. 50 dz. VIII. — 52 G. VI. w Krakowie położonej, Samuela Eibenschitza własnej.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 31944 zł. 83$^1/_2$ kr. w. a. i wadyum wynosi 3200 zł. w gotówce, lub w listach zastawnych galicyjskich lub w obligacyach rządowych wedle kursu ostatnim numerem Gazety wiedeńskiej wskazanego, atoli nie wyżej wartości nominalnej.

W razie, gdyby na owych 2 terminach sprzedaż do skutku nie przyszła, ustanawia się w celu ułożenia warunków lżejszych termin w sądzie tutejszym na dzień 24. maja 1867 o godzinie 10tej rano.

Reszta warunków sprzedaży i wyciąg hypoteczny owych realności w registraturze sądowej przejrzeć można.

O czem wierzycieli, którymby rezolucya sprzedaż dozwalająca z jakiegobądź powodu wcześnie doręczoną być nie mogła, lub którzy dopiero po dniu 4go marca 1867 do hypoteki wejdą, do rąk ustanowionego w osobie p. adwokata Dra. Koczyńskiego z zastępstwem p. adwokata Dra. Kańskiego kuratora zawiadomienie otrzymują.

Kraków, dnia 4. marca 1867.

(498) **E d y k t.** (1)

Nr. 58557. C. k. sąd krajowy lwowski ustanawia dla p. Agatona Szyszkowskiego z miejsca pobytu niewiadomegn kuratowa w osobie pana adwokata Dra. Sermaka z zastępstwem p. adwokata Dra. Klimkiewicza w celu doręczenia tutejszo - sądowej uchwały tabularnej z dnia 2. września 1865 do l. 38647, mocą której na prośbę Chany End tabuli krajowej polecono, by na podstawie zaingrossować się mającego dokumentu prawa zastawu wekslowej sumy 2000 zł. w. a. na rzecz Chany End zaprenotowanej, ze stanu biernego części Uhrynowa dolnego i Jamnej wymazała.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 6. listopada 1866.

(500) **Kundmachung.**

Nr. 15188. Nach einer Eröffnung der k. k. Landesbehörde in Czernowitz wurde aus Anlaß der in mehreren Orten constatirten Rinderpest, die Abhaltung der Hornviehmärkte in den Städten und Märkten der ganzen Bukowina eingestellt.

Von der k. k. Statthalterei.

Lemberg, am 17. März 1867.

Obwieszczenie.

Nr. 15188. Podług oznajmienia c. k. rządu krajowego w Czerniowcach zostało z powodu stwierdzenia w kilku miejscach zarazy bydła rogatego zawieszone odbywanie targów na bydło rogate w miastach i miasteczkach całej Bukowiny.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 17. marca 1867.

(505) **E d y k t.** (1)

Nro. 580. Na prośbę Jana Koziany o uznanie Jana Bryndzy z Makowa za umarłego celem przeprowadzenia po nim pertraktacyi spadkowej, c. k. sąd powiatowy w Makowie wzywa tegoż Jana Bryndzę, w roku 1848 w Makowie pod Nrem. 304 st. — 349 now. urodzonego a od wielu lat nieobecnego, dla którego gruntów tychczasowy opiekun Jan Koziana posiadacz w Makowie za kuratora ustanawia się, ażeby się w przeciągu roku od dnia ostatniego umieszczenia niniejszego edyktu w Gazecie Lwowskiej rachując, tem pewniej w tutejszym c. k. sądzie powiatowym stawił, ile w razie gdyby się w przeciągu tego czasu nie stawił, lub innym sposobem o zostawaniu przy życiu sądu tutejszego nie zawiadomił, za umarłego sądownie uznanym zostanie.

Z c. k. sądu powiatowego.

Maków, dnia 21. grudnia 1866.

(480) **E d y k t.** (3)

Nro. 1146. C. k. urząd powiatowy jako sąd w Ustrzykach dolnych wiadomo czyni, że Piotr Bury zmarł bez zostawienia rozporządzenia ostatniej woli w Jasieniu dnia 13. kwietnia 1859.

Gdy sądowi miejsce pobytu do tegoż spadku powołanego Iwana Bury wiadome nie jest, przeto wzywa się takowego, ażeby w przeciągu jednego roku od dnia niżej umieszczonego licząc, do tutejszego sądu się zgłosił i oświadczenie względem przyjęcia spadku dał, albowiem w przeciwnym razie spadek ze zgłaszającemi się spadkobiercami i postanowionym dla niego kuratorem Waskiem Packau pertraktowanym będzie.

Uchwalono w c. k. sądzie powiatowym Ustrzyki dolne dnia 27. kwietnia 1865. a wygotowano w tym samym sądzie dnia 6. marca 1867.

Doniesienia prywatne.

C. k. uprzyw. galic. kolej Karola Ludwika.

(489) **Obwieszczenie.** (3)

Dziesiate

zwyczajne zgromadzenie walne Akcyonaryuszów.

Podpisana Rada zawiadowcza ma zaszczyt zaproszenia pp. Akcyonaryuszów c. k. uprzywilejowanej kolei galicyjskiej Karola Ludwika, mających prawo głosowania, na Xte zwyczajne Zgromadzenie walne w Wiedniu, w sali Towarzystwa muzycznego, w środę dnia 15go maja 1867 o godzinie 9tej przed południem, na którem podług statutów następujące przedmioty pod rozprawę i uchwałę przyjdą:

1. Sprawozdanie wydziału rewizyjnego z zamknięcia rachunków z r. 1866.
2. Sprawozdanie roczne Rady zawiadowczej.
3. Użycie dochodu czystego z roku 1866.
4. Wybór wydziału rewizyjnego do zbadania rachunków z r. 1867.
5. Wznowienie częściowe Rady zawiadowczej w skutek wystąpienia trzech członków w myśl §. 36. statutów.

Panowie Akcyonaryusze posiadający najmniej 40 sztuk Akcyj, życzący sobie wypełnić prawo głosowania, mają złożyć tę oznaczoną liczbę Akcyj w myśl §§. 22. i 26. statutów najdalej do 17. kwietnia r. b. a otrzymują natomiast, obok potwierdzenia na złożenie, kartę wstępu do zgromadzenia walnego.

Złożenie Akcyj uskutecznić się może:

w Wiedniu: w kasie Towarzystwa,

w c. k. uprzywil. austryackim Zakładzie przemysłowym dla handlu i przemysłu,

u panów S. M. de Rothschild;

we Lwowie: w kasie zbiorowej Towarzystwa na tamtejszym dworcu kolei;

we filii c. k. uprzywil. austryackiego Zakładu kredytowego dla handlu i przemysłu;

we Filii Banku anglo - austryackiego;

w Krakowie: u pp. F. J. Kirchmayera i Syna;

w Frankfurcie nad Menem: u pp. M. A. Rothschilda i Synów;

zapomocą konsygnacyi w dwójnasób wygotowanych, zawierających akcye w porządku arytmetycznym, które bezpłatnie wydawane będą w wymienionych kasach i agenturach.

Członek Zgromadzenia walnego może mieć tylko jeden głos własny i jeden jako umocowany.

W razie zastępstwa, pełnomocnictwa wydrukowane na odwrotnej stronie karty legitymacyjnej, winne być od mocodawcy własnoręcznie wypełnione i podpisane.

Wiedeń, dnia 14. marca 1867.

Rada zawiadowcza.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.